

**Транскрипт аудио записа са
објављивања пресуде дана 13.10.2016. године**

Председник већа: Добар дан, седите.

Констатује се да објављивању пресуде присуствују:

заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић.

Извињавам се, имамо записник са њим, дакле бранилац оптуженог адвокат Марко Миловић.

Шта је са Гораном?

Адвокат Марко Миловић: Знам то, рекао ми је да се баш не осећа добро и лежи, ја сам рекао да то није обавезно присуство у смислу да законски, тако да... неће данас долазити.

Председник већа: Добро.

Дакле није приступио оптужени Горан Шиник, за кога његов бранилац обавештава суд да је био у контакту са њим и да исти из здравствених разлога није у могућности да приступи објављивању пресуде.

Устаните.

Након већања и гласања веће је једногласно донело

У ИМЕ НАРОДА

А председник већа јавно објавио

ПРЕСУДУ

Опт. ШИНИК ГОРАН, са личним подацима као у списима предмета

На основу члана 423 став 1 тачка 2 Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

да је

кршећи правила међународног права садржана у члану 3 став 1 тачке 1 под а), IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године, у вези члана 4 став 2 тачка а), Допунског протокола уз наведену Конвенцију о

заштити жртва немеђународних оружаних сукоба од 12. августа 1949. године, (Протокол II), за време оружаног сукоба који се у времену од прве половине априла 1992. године па најкасније до краја новембра 1995. године, одвијао на простору Босне и Херцеговине, између организованих оружаних снага Војске Републике Српске с једне стране, и Армије Босне и Херцеговине и Хрватског већа одбране, с друге стране, као припадник Војне Поште 2379 (7252) Градишка, дана 02. септембра 1992. године, у месту Бок Јанковац, у близини градске депоније, подручје општине Градишка, лишио живота цивилно лице Виштица Маријана из Градишке, иако то лице није припадало ни једној оружаног формацији, нити је учествовало у непријатељствима, тако што је у касним послеподневним часовима око 18 часова, у непосредној близини моста на реци Сави, у Градишци, из аутобуса извео оштећеног Виштицу, а потом га одвео до оближњег паркираног путничког возила марке „Алфа Ромео“, црвене боје, те са Виштицом сео на задње седиште возила, а потом их је Прчић Небојша из Градишке, који је управљао аутомобилом, заједно са Сладојевић Предрагом, такође из Градишке, који је том приликом седео на месту сувозача, одвезао до Бок Јанковца, удаљеног око три до четири километра од града, да би доласком возила до наведеног места оптужени изашао са оштећеним из возила, након чега се Прчић и Сладојевић возилом враћају у Градишку, а оптужени потом, свесно и вољно, на неутврђен начин, лишио живота оштећеног Виштицу, чије је тело наредних дана пронађено у близини десне обале реке Саве.

-чиме би извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

На основу члана 265 Законика о кривичном поступку у вези члана 261 Законика о кривичном поступку трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Седите.

Постојало је неколико чињеница које су биле предмет овог кривичног поступка, а везано за ову кривично правну ствар. Најпре је суд утврдио да је постојало ратно стање, у питању је чињеница коју је одбрана спорила, суд је утврдио да је ратно стање постојало, сада се нећемо бавити образлагањем те чињенице, то ће бити детаљније образложено кроз пресуду. Потом је утврђено да је окривљени Шиник био припадник војске „Градишке бригаде“, то је колико смо утврдили било и неспорно током овог кривичног поступка. Ево што је најспорније било, односно сада долазимо на тај терен, најпре је суд утврдио да је окривљени критичном приликом 02.09.1992. године био у Градишци, а наведено произилази из исказа како сведока Анице Виштице, сведока Колар Николе, сведока Сладојевић Предрага и сведока Прчић Небојше. Постоје одређене недоследности и контрадикторности у исказима наведених сведока, али суд их је посматрао у контексту протеча времена критичног догађаја, ратног стања које је било у то време, као и посебне емотивне димензије из тог периода, што никако по налажењу суда не доводи у питање закључак у погледу наведене чињенице, дакле чињенице да је окривљени Шиник Горан критичном приликом био у Градишци. Чак и сам окривљени у својој одбрани наводи да је могуће, али да не може бити сигуран да је био у Градишци.

У том контексту суд је имао у виду исказе сведока Зрнић Жељка и сведока Бабић Младена из јединице којој је припадао окривљени Шиник, а који са сигурношћу, а који сугеришу да окривљени није могао бити у Градишци у критично време, међутим очигледно је из њихових исказа да је у питању било њихово посредно закључивање, нећу рећи колегијално и војнички колегијално закључивање, па тако сведок Бабић Младен каже да су у то време били на извиђању, те да нико није могао да напусти јединицу и каже да мисли да је Шиника 02.09. видео на терену. Међутим очигледно да је у питању као што рекох посредно закључивање сведока, не објашњава како је могуће да после толико година баш се сећа да је 02.09., баш тог дана, видео Шиника, при чему и он сам каже да није било могуће напустити терен у том моменту, дакле он у суштини посредно извлачи закључак из те чињенице, али наводећи да га је баш тога дана видео, што очигледно не може бити поуздана чињеница.

Сведок Зрнић Жељко, његово сећање је компромитовано, погрешно је везано за једну од акција у Бок Јанковцима, на Боковима, очигледно са тенденцијом да окривљеном пружи какав такав алиби везано за период када се окривљеном ставља на терет да је извршио кривично дело онако је то прилично неспретно урадио.

Суд је поклатио веру исказима сведока који су критичном приликом видели окривљеног Шиника у Градишци и који су погледу те чињенице сагласни без обзира што су како је то већ наведено искази у одређеном делу несагласни, али у погледу те одлучне чињенице они су сагласни и поново напомињем да чак и сам окривљени без обзира што ови сведоци Бабић и Зрнић тврде да он није могао да напусти јединицу, сам окривљени каже не знам, али могуће да сам у то време био у Градишци.

Што се тиче одласка Шиника, Сладојевића, Прчића возилом и одвожење Виштице, ту чињеницу потврђују сведоци Сладојевић, Прчић и сведок Колар, који су без обзира на одређене недоследности сагласни у погледу те одлучне чињенице, при чему треба напоменути да сведок Колар је испратио ситуацију, онако колоквијално да кажем, до уласка у возило, каже седају у возило, али суд исказима наведених сведока у том делу нема разлога да на верује, тако да је ту чињеницу утврдио као поуздану.

Међутим, што се тиче убиства Маријана Виштице, тужилаштво није доказало на поуздан начин на нивоу оправдане сумње да је исти лишен живота у време, на месту и на начин како је то описано у диспозитиву оптужнице, нити да је то учинио управо Шиник Горан. Додуше, тужилаштво у диспозитиву оптужнице и наводи да је лишен живота на неутврђен начин.

Сама чињеница, сада се вратимо на одбрану окривљеног који негира извршење кривичног дела које му се ставља на терет, без обзира на чињеницу што доводи, што даје могућност да је у критично време био у Градишци, али сама та чињеница да он објективно негира извршење кривичног дела које му се ставља на терет, и да је заједно са Сладојевићем и Прчићем одвео Виштицу на критично место, сама за себе без других доказа не може поуздано указивати на окривљеног као починиоца наведеног кривичног дела.

Потом чињенице које се односе на проналажење тела нису поуздано утврђене јер су искази сведока који се изјашњавају на те околности, контрадикторну и потпуно по налажењу суда непоуздану. Наиме Рачић Ранко, сведок који је испитан у Полицијској станици Градишка и пред Окружним тужиоцем у Бања Луци, наводи да му је отац рекао да је видео леш, и то Маријана, па му је рекао да је то чуо. Потом каже да је заједно са Маљичем, Радоњићем, Раца Ђорђом и Балта Бориславом колима отишао на лице места. Тамо је јасно препознао Маријана Виштицу, тело окренуто на бок, лицем према путу, а онда се исправља каже, односно у њиховом правцу. Било би потпуно непримерено ако је лицем било окренуто ка путу, да јасно препозна о коме се ради, вероватно и тај додатак у том његовом исказу, односно у њиховом правцу.

Нажалост наведени сведок је преминуо, није могао бити изложен, односно бити позван на главни претрес и изложен контрадикторном поступку и унакрсном испитивању и суд није био у могућности да га испита на одређене околности, нарочито у погледу несагласности са исказима других сведока који сведоче о предметној околности, па је ту сведок Раца Ђорђо који наводи да је био са Рачић Ранком и Балта Бориславом и да је са њима сео у ауто и дошао на лице места и тек на лицу места је видео Маљчића и Радоњића, видео је мушки леш и у погледу те околности исказ сада покојног сведока Рачић Ранка се поклапа са исказом овог сведока Раца Ђорђа, док се у погледу преосталих околности не поклапа имајући у виду околност сазнања и одлажења на лице места, ко је са ким отишао и ко се тамо са ким нашао и ко се са ким срео. Имајући у виду да Рачић Ранко наводи да су њих петорица колима, дакле Рачић, Маљчић, Радоњић, Раца и Балта дошли на лице места, Раца Ђорђо каже да је са Рачићем и Балтом дошао на лице места, а тамо видео Маљчића и Радоњића, видео је мушки леш не зна ни ко је ни шта је, а да се ради о Марјану Виштици зна само из приче Рачић Ранка.

Потом сведок Маљчић Никола наводи да се сваки прилаз према циглани видео, да је ту било војске и полиције. На предочавање исказа сведока Рачића, и сведока Раца Ђорђа у погледу околности у погледу којих се њихови искази поклапају, он каже да је у питању измишљотина. Сведок Балта Борислав пред Окружним тужиоцем у Бања Луци каже да се тога не сећа, потом на главном претресу каже да никакав леш није видео, односно да је видео пуно лешева, по имену познаје само Маљчића, не сећа се никаквог леша, нити спаљивања, при чему потсећам да је сведок Рачић Ранко изјавио да је наведени сведок кога сам малопре поменуо, Маљчић, узео канистер од пет литара са Радоњић Славком се спустио до леша и убрзо се видео дим.

Потом сведок Мандић Остоја који каже да су добили информацију, не зна тко је, да је Маријан Виштица пронађен мртав, причало се да је то урадио Шиник, и да је виђен Прчић како аутом црвене боје вози Шиника и Виштицу, потом сведок Матковић Ђуро који такође каже причало се да је Маријана Виштица убио Горан Шиник. Такође и сведок Зрнић Жељко који каже по граду се причало да је убијен Виштица. Важно је напоменути још једну чињеницу, да сведоци Сладојевић и Прчић који своје сведочење потврђују чињеницом из диспозитива оптужнице, одвожења Виштице возилом који негирају у својим исказима било какво понашање које би се могло сматрати претећим или агресивним или које би могло бити увод у евентуалну неку последицу, односно конкретно убиства Маријана Виштице. Суд је имао у виду и специфичности поступка за утврђивање ратних злочина, међутим налази да у конкретном случају постоје одређени посредни докази, али који својим збиром, значајем и квалитетом не оправдавају постојање оправдане сумње да је окривљени Шиник извршио кривично дело које му се ставља на терет. Поред тога без обзира што то током овог кривичног поступка чињеница везано за стан у коме је у одређеном моменту боравио Шиник Горан, питање наведеног стана се провлачило кроз питања како тужиоца, тако и браниоца одређеним сведоцима, као и кроз изјашњавање одређених сведока, међутим тужилац то питање није означио као мотив извршења кривичног дела како се то оптужницом ставља на терет, јер да јесте онда би дошли на терен евентуално неког некуса, односно питање мотива извршења кривичног дела, да ли се огледа управо у квалификацији, да ли ова квалификација оправдава мотив који би на такав начин био означен, али пошто су се та питања везано за стан постављала током овог кривичног поступка, окривљени Шиник је тек трећи по реду био у стану, и то од марта 1993. године и то су странке учиниле неспорним на почетку овог главног претреса.

Имајући све напред наведено у виду, суд је окривљеног Шиник Горана на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а ослободио оптужбе да је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва, из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

Имајући у виду да је суд окривљеног ослободио оптужбе то је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде.

То је било кратко образложење, детаљно образложење ће странке и бранилац добити у законом прописаном року.

Довршено у 13,20.

Записничар

Председник већа-судија